

der derfor formentlig ikke har været Trang til nye Fæstekontorer. For saa vidt den offentlige Arbejdsanvisning ikke kan bestride Anvisningen af den Medhjælp, det her drejer sig om, efterhaanden som Fæstekontorerne Virksomhed bortfalder, bør der imidlertid kunne meddeles Tilladelse til Oprettelse af Kontorer for Anvisning af en saadan Medhjælp mod Betaling. Disse Kontorer vil ligesom andre Kontorer, der falder ind under Lovens Omraade, blive inddraget under Arbejdsdirektoratets Tilsyn.

Loven vedtoges i Folketinget med 72 Stemmer (Regeringspartierne og Det kommunistiske Parti) mod 42 (Venstre, Det konservative Folkeparti, Det frie Folkeparti og Retsforbundet), i Landstinget med 37 Stemmer (Regeringspartierne) mod 34 (Venstre og Konservative).

Venstre udtalte i Folketingsudvalgets Betænkning, at Partiet ikke kunde medvirke til Lovens Vedtagelse, da den »tilsiger at indsnævre Omraaderne for privat Arbejdsanvisning og at lægge al Anvisning ind under de offentlige Kontorer«. »Som Administrationen nu foregaar ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, er det Kontorerne Opgave *fortrinsvis at anvise Arbejde til de arbejdsløshedsforsikrede*. Arbejdsløshedskasserne har i deres Vedtægter en Bestemmelse om, at de, der ikke samtidig er Medlemmer af Fagforeninger, skal betale et højere Kontingent. Derfor vil den foreslaede Lovændring i det praktiske Liv virke paa den Maade, at de ledige i endnu stærkere Grad drives ind i Fagforeningerne. . . . Dertil kommer, at Ministeriet gennem bestaaende Lov har *Adgang til behørig Kontrol* med de eksisterende private Anvisningskontorer og Fæstekontorer. Og det fremgaar af de Udvalget meddelte Oplysninger. . . ., at Myndighederne ikke i et eneste Tilfælde har gjort Brug af de Bestemmelser, hvorefter Kontorerne Indehavere kunde miste den offentlige Anerkendelse, idømmes Bøder eller Fængsel«. *Venstre* vilde altid være med til en Lovgivning, der beskytter den arbejdsøgende imod at blive udbyttet paa utilbørlig Vis af Kontorerne, men den foreslaede Lovgivning sigtede imod helt andre Maal.

De Konservative kunde gaa med til Loven, forudsat at den ikke kom til at omfatte *de løse Medhjælpere* inden for Hotel- og Restaurationserhvervene. Et herom i Folketinget stillet Ændringsforslag blev imidlertid forkastet, og Partiet stemte derefter imod Lovforslaget.

Som Ordfører for Det frie Folkeparti hævdede *Jens Thomsen*, at der med Henblik paa den store Arbejdsløshed var mere Anledning til at animere til privat Arbejdsanvisning